

מכתב של יהודה הסלמד (בן אהרן הרופא אלעמאני) אל החזן אבנר אלמנד
הוא מאיר תפארת החזנים ועוזם ביר"י יבין.
מאלכסנדריה אל פוסטאם קסט ליצ(ירה) 1200

21.25 ג' 13

- 1 בטם רחם כבודטה יהודה הסלמד ; ייס עוד סלה לחמר :כבודטה)
 - 2 אלי מולאי וסיידי אלטיך בו אלמוד תפארת החזנים ועוזם
 - 3 אדאם אללה צנה ונפמאח ורפעתה וסנאה רמן חסן אלתופיק
 - 4 (לא אכלאה ונפע אלסמ)לה ביננא עלי אלאחואל אלסארה ואלאעין
 - 5 (אלקארה סאנה) ססי(ע אלד)עא מניב ברחמתה אן עא אללה תל
 - 6 ואלדי (תריד עלמה) /אנפדת לך פי סיי הדא אלכתאב
 - 7 דרב) (הקיינות אלדי כנת טלכתהס סני וסלכת אנה נופ(דהס)
אלדי דכר אנה קראכתס
 - 8 אליך סמע (אלחזן אלדסטקי ר עובדיה) סאפר עלי בנתה ומא
 - 9 עלמנא בספרה אלא לוקחה כתכת תלך אלכתיבאת לך ולאכי
 - 10 ולסולאי ווצית אליולא פי אן תוצלהם **בגב** להם מע מן תקתה (סולאי-אבי הכותב)
 - 11 ולולא ילחקוה ענד באב אלסודרה צדיק לי באלכתב ואלה כאנר (סער באלכסנדריה)
 - 12 יבקאו אלי אן יצלו סעא הדא אלכתאב ואללה אללה יא מולאי
 - 13 אלטיך בו אלמוד בתרוב(י)תאבת אתפצל סתי מא אסתהית מן (תאבת - סורה
של סניחמס???)
 - 14 כאדמך קול או קינה או סליחה פאכתב דוסהס לי פנכתבהס
 - 15 סרעה וננפדהס לך בל חרית אנך תסלבהא סי מוהל נבקא **תאל** (אי"א לבצע הזמנה,
כסנפסרת בע"פ ובצורה כללית)
 - 16 מאיר איס נכתב ותכרד בייתי (נחצתי) עלי אלכתאבה אעלמת לפולאי
ויטול אלספר פיהא איצא
 - 17 כולך וחכיסא ברמזא פאסתהי מן אנעאסך אן תרוע תנפד
פיהא אלכלמה
 - 18 לכאדמך אלרקעה אלדי ואבצרתהא פי סצחף אלתאג וחי ויכתב
 - 19 איתכם כסעיר עד חרמה וחי אכר נצף פרשת אלה הדברים אלאולאני
 - 20 ואלפתוה אלאכרי אלדי בקית ענדך מן וקת סאפרת פי קציה כצוסת
 - 21 מע אלדיאן אלדי אכדתהאסע אלפתוה מן באנב אלנניד (אלנביד) אנעם עלינא
 - 22 כארסאלהא וסחמא כאן ללפולאע אללה יחפסה מן האנה או כדסה
- דברים א:מד. אצלנו מירכא, לא דרגא. אך בנובע לרוש באות כ בוודאי רק שכתב

יהודה המלמד בן אהרן אלעמאני אל בו אלסוד החון 21.25 ג' 13 ע"פ 2 כל השעתק

23 יערף אלכסלונך בתא ותערפנא איצא אן כאן אלחזאן(1) ר' עובריה ל'ז

24 עורל עלי אלספר אה לא קראת עליך אלסלאס ועלי מן תחוט ענאייתך אלס

25 וואלדתך ואכותך ואם בו אלחסין ואלגומיע יקרוך אכאל סלאס והם פי אלכססה / אל מלה זו המסך של סוף הסורה, עיין להלן

26 (מן הצד באותיות מסננת :) כריסה (קלל/על/גם/אחיתו/צד/אק/אסל/מא)

(אותה סורה:)

15 שבט ק"ה ליצ' סלום רב וישע יקרבי' ובאללה לקד אסתה(י) ת לכתבהא

(ובאן יש להמשיך: אלכריסה, הכתובה בתחילת הסורה)

ע ר ל י י ת בתחילה בקרעו וחטרות כעטר מליס

תלך (כ' כתובה למטה מן המלה הבאה) אלקינות דאה אלסא (אולי: סנמטו במימ?)

יוכדו אדא כאנו פי כראסה פאדא כאנו דרו' מתל מא דכרנא מא יוכדו וסלומך יגדל

22 ספטמבר 1964

Chardier in Wells

אני רוצה להודות לך
האם

שאלה בעניין צוואה שתציה היתה יעודה לעניי העיר וחציה למשפחה
שבפורד א'

נכתב לאחר 1208, הסכתב שבזוף האמון

אין לה שום
אין לה שום
אין לה שום
אין לה שום
אין לה שום

25, f. 21, T. 13, עמוד ב'

- 1 פי אנסאן וזא ענד ופאתה ((באן)) למן גע(לה)
- 2 וזי באן יאכד מן גמלה מאלה כמס מ(איה
- 3 דינאר ישתרא בהא אמלאך ויסתגל תמנה א)
- 4 יקסם באלסויה ויכוון אלנצף אלאול יפרק עלי עניי
- 5 אלבלד ואלנצף אלאכר יפרק עלי אהל
- 6 וכאן לה מן אלאהל אבן עאם(1)
- 7 ולאבן אלעאם אולאר ווסא (ווצי?) מן אגלה
- 8 פעסל אלוצי כמא אמרה ולם יכרוג
- 9 ען אלוציה וקסם אלדרהם כמא אוזי בה
- 10 ותופי אלא (!) רחמה אללה ובעד בקליל
- 11 תופא אבן אלעאם אלמדכור פקאמו
- 12 אולאדה וסלבו מא כאן אנוהם יאכדה
- 13 דפע להם ומאנו אלאולאר וכלפו אולאר
- 14 וקאמו וסלבו מא כאן לאמהם ממא
- 15 כאנת אמהם תאכדה פלם ידפע להם
- 16 ((להם)) אלוצי שי פהל להם אן יאכדו
- 17 שי אם לא (בכתב קטן יותר:) תורנו

כנראה המצורה = ז

המצווה עשה וקף. שהרי ביקש הוא לקנות נכסי ולא ניידים ולפרנס בהם עניי
העיר. מכאן שאין סעם למה נכדי בן הדוד לא ייהנו גם הם. השאלה היא
כנראה אם ייתר בן דוד זה או התכורן גם לצאצאיו.

עדיין לא הצלחתי לקרוא התחלת שורה 6. ויוכל להיות שבסוף שורה 5
היה כתוב אהל(ה). התחלת שורה 6 נראית כן: ר (ונקודה) ז ע ז ר ה.
מה שנראה כמו צע יוכל להיות מ"ם.
האם לקחה לא מפני שהיתה לה זכות, אלא בשביל ללדיה כשהיו קטנים